

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ทางโภชนาการ การบริโภคอาหาร ภาวะโภชนาการ และความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางโภชนาการกับภาวะโภชนาการของครูโรงเรียนเอกชน มีวิธีการดำเนินการศึกษา ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูโรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างผู้ศึกษาใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีคุณสมบัติ คือ เป็นครูโรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัยซึ่งปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 มีอายุระหว่าง 20 – 60 ปี และเป็นผู้ยินดีให้ความร่วมมือ จำนวน 78 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วย

1) แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ เพศ ศาสนา สถานะภาพ ระดับการศึกษา รายได้ทั้งหมดต่อเดือน คำแนะนำเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการบริโภคอาหาร (ชนิดของอาหารและความถี่)

2) แบบทดสอบความรู้ทางโภชนาการ จำนวน 25 ข้อ ให้เลือกตอบ 3 คำตอบ คือ “ใช่” “ไม่ใช่” และ “ไม่แน่ใจ”

3) แบบบันทึกการประเมินภาวะโภชนาการ ประกอบด้วยน้ำหนักและส่วนสูง

4) เครื่องชั่งน้ำหนัก และวัดส่วนสูง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity)

แบบสอบถาม แบบทดสอบความรู้ และแบบบันทึกการประเมินภาวะโภชนาการ ผู้ศึกษา นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงทางด้านเนื้อหา จากนั้นนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะต่อไป

การหาความเชื่อมั่น (Reliability)

นำแบบทดสอบความรู้ ที่ผ่านจากตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงแก้ไขแล้ว ทดลองใช้กับครูโรงเรียนวิชัยวิทยา จำนวน 10 คน นำผลที่ได้มาคำนวณหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ค่าที่ได้เท่ากับ 0.82 (สมศักดิ์ ภูวิภาคารวรรณ, 2548)

เครื่องชั่งน้ำหนัก และวัดส่วนสูง ได้รับการรับรองจากพาณิชย์จังหวัด และการชั่งน้ำหนัก ทุกครั้งมีการตั้งเครื่องชั่งน้ำหนักก่อน และใช้ตุ้มน้ำหนักมาตรฐาน 5 กิโลกรัม เป็นมาตรฐานในการตั้ง หลังชั่งน้ำหนักไปแล้วทุก ๆ 20 คน

การพิทักษ์สิทธิ์

การพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษาชี้แจง ให้กลุ่มตัวอย่างทราบวัตถุประสงค์ในการศึกษา และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งอธิบายรายละเอียดต่าง ๆ ให้กลุ่มตัวอย่างฟังอย่างชัดเจน เมื่อกลุ่มตัวอย่างตกลงยินยอม ให้ความร่วมมือและลงชื่อในเอกสารพิทักษ์สิทธิ์แล้ว จึงทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และกลุ่มตัวอย่างสามารถถอนจะตัวออกจากโครงการเมื่อใดก็ได้โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้นต่อกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลที่ได้เป็นความลับและนำเสนอผลการศึกษาในภาพรวมเท่านั้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ณ โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย ระหว่างวันที่ 6 – 15 มีนาคม 2550

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

1) แบบสอบถาม

1.1 ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

1.2 ข้อมูลในการบริโภคอาหาร (ชนิดของอาหารและความถี่ในการกินอาหาร) ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

2) แบบทดสอบความรู้ทางโภชนาการ

วิเคราะห์ข้อมูลโดย มีเกณฑ์การให้คะแนนเกณฑ์การแปลความ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีลักษณะเป็นคำถามให้ ข้อคำถามความรู้ทางโภชนาการ จำนวน 25 ข้อ ให้เลือกตอบ 3 คำตอบ คือ “ใช่” “ไม่ใช่” และ “ไม่แน่ใจ” ความหมายของแต่ละคำตอบมีดังนี้

“ใช่” หมายถึง ข้อความดังกล่าวถูกต้องตามหลักโภชนาการ

“ไม่ใช่” หมายถึง ข้อความดังกล่าวผิดจากหลักโภชนาการ

“ไม่แน่ใจ” หมายถึง ไม่แน่ใจในข้อความดังกล่าว

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่ถูกต้อง หมายถึง ข้อความดังกล่าวถูกต้องตามหลักโภชนาการ ได้แก่ ข้อ 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 16, 17, 19, 20, 21, 23, 24 และ 25

ตอบ “ใช่” ได้ 1 คะแนน

ตอบ “ไม่แน่ใจ” ได้ 0 คะแนน

ตอบ “ไม่ใช่” ได้ 0 คะแนน

2. ข้อความที่ไม่ถูกต้อง หมายถึง ข้อความดังกล่าวไม่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ ได้แก่ ข้อ 1, 3, 5, 11, 13, 14, 15, 18 และ 22

ตอบ “ใช่” ได้ 0 คะแนน

ตอบ “ไม่แน่ใจ” ได้ 0 คะแนน

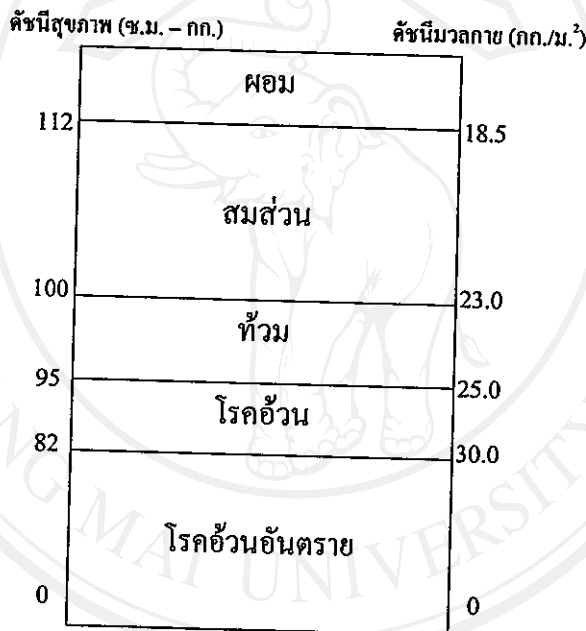
ตอบ “ไม่ใช่” ได้ 1 คะแนน

การแปลผลคะแนนความรู้แต่ละข้อโดยมีข้อคำถามรวม 25 ข้อ และประชากรในการตอบคำถามแต่ละข้อ 78 คน ใช้เกณฑ์การแปลความ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2547) ดังนี้

ร้อยละ 0-49	ระดับความรู้	ควรปรับปรุง
ร้อยละ 50-59	ระดับความรู้	ต่ำ
ร้อยละ 60-69	ระดับความรู้	พอใช้
ร้อยละ 70-79	ระดับความรู้	ดี
ร้อยละ 80-100	ระดับความรู้	ดีมาก

3) การประเมินภาวะโภชนาการที่เหมาะสมสำหรับผู้ใหญ่คนเอเชีย (ศักดิ์ดา พริ้งล้าภู, 2548)

ดังนี้

4) การหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางโภชนาการ การบริโภคอาหารและภาวะโภชนาการของกลุ่มตัวอย่าง ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) โดยมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้ (Dennis E. Hinkle, William Wiersma and Stephen G. Jurs, 1979)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.90-1.00	แสดงว่า มีความสัมพันธ์มากที่สุด
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.70-0.90	แสดงว่า มีความสัมพันธ์มาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.50-0.70	แสดงว่า มีความสัมพันธ์ปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.30-0.50	แสดงว่า มีความสัมพันธ์น้อย
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	0.00-0.30	แสดงว่า มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด